

A mások pénztárcája

2020 május 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Áll a bál a m?vészek, el?adók körében...
miután kiderült, hogy az Artisjus bruttó 160 ezer forintos egyszeri gyorssegélyt osztott szét arra jelentkez? m?vészeknek. 680-an pályáztak, közülük 389-en kapták meg a pénzt, valamiképpen gyógyírként a koronavírus miatti elmaradt fellépéseikre.
Eddig a hír, azóta pedig kisszer?ségb?l, irigységb?l és rosszindulatból sz?ttek ködöt mindenhez ért?, roppant tájékozott emberek, akik állandóan résen állnak, ha mások zsebében kell turkálni. Már napok óta tart a kötélhúzás, megy az uszítás, a feszítsd meg, mintha valami égre kiáltó igazságtalanság támadt volna.

A mostani hisztéria egyenes folytatása *Lukács Csaba* (Magyar Hang) néhány hónappal ezel?tti kérdésfeltevésének. Akkor az volt a téma, hogy az Edda miért kap minisztériumi támogatást észak-amerikai koncertekre, egyáltalán hogyan férhet hozzá közpénzekhez (a vitát, amelyben többek között felmerült, hogy Lukács Csaba is hozzáfért már közpénzekhez, e sorok írójával lefolytatta). A farizeus, egyszersmind roppant igazságtalan néz?pont, miszerint a m?vész keresse meg magának a pénzt, semmilyen támogatást ne kapjon, persze nyilván tarthatatlan. Ugyanolyan ostobaság, mintha azt mondanánk, hogy egyetlen település se pályázzon, mindenki szedjen adót, vagy termelje ki maga a beruházások, fejlesztések költségeit.

Mindenekel?tt lássuk világosan a hazai el?adóm?vészek helyzetét. Már a koronavírus el?tt is az volt a helyzet, hogy még a legnagyobbak közül is sokan hónapról hónapra éltek, esetleg némi tartalékot képeztek, de pusztán ennyi. Csak egy egészen sz?k kör mondhatja, hogy anyagi biztonságban él; ha holnaptól nem kéne dolgoznia, akkor is szépen meglenne. Ennek az okait részletesen most ne firtassuk, legyen elég annyi, hogy az ennyi nem annyi: ha egy zenekar elkér egymilliót egy falunapért, akkor a végén az összeg töredéke landol majd a zsebekben, annyi minden mást is ki kell fizetni. De még ha el is fogadjuk, hogy a mostani támogatásra jelentkez? egyik-másik el?adó jobban áll anyagilag az átlagembernél, figyelembe kell vennünk, hogy ?k szó szerint zéró forintot keresnek fél év alatt, nincsenek fellépéseik, ülnek otthon, malmoznak. Elröppent az egész nyári fesztiválszezon, amikor bevételük lehetne, s?t, az egész év, de a sárga csekkek nekik is jönnek, a törleszt?részletek fizetése nekik is esedékes.

Szinte látom magam el?tt az alkalmi vicsorgókat, akik felemelt ujjal magyarázzák: hoppá, nekem miért nem segít senki, pedig én is mindent megteszek a gyárban és az irodában, ahol dolgozom. Nos, a helyzet az, hogy a szocializmusnak vége, és ideje elbúcsúzni attól a parasztvakítástól, hogy ebben az országban mindenki munkája egyformán hasznos, hogy társadalmi értékét tekintve a KFT és a Karthago zenekar ugyanott van, mint egy hidegburkoló. Nincs ott. És nem azért, mert a hidegburkoló munkája nem fontos, nincs rá szükség, hanem azért, mert egy ismert zenekar vagy el?adó az egész ország ismer?se. Léte vagy nemléte társadalmi ügy is lehet, a sztárokra figyelnek az emberek, fontos, mi történik velük, fontos a véleményük, az életük alakulása.

Milyen beszédes az is, ahogyan azonnal felbukkant a történetben a politikai szál, azonnal firtatni kezdték, hogy ki, honnan, miért, ki által, milyen háttérrel? Aztán – áttekintve a névsort – bárki rájöhetett, hogy baloldali és jobboldali elkötelezettség? m?vészek éppúgy kaptak pénzt, mint semleges, nem politizáló társaik. Akkor jött az, hogy XY miért kap pénzt, amikor nem is tud énekelni? És Z, aki agresszív és csúnyán beszél a színpadon? Az efféle érvelés már nagyon messze visz bennünket a probléma forrásvidékét?l, de egyvalamire feltétlenül hasznos: világosan megmutatja, hogy mennyi irigy, korlátolt, ostoba ember él ebben az országban. Olyanok, akik gondolatban állandóan a másik pénztárcáját ürítgetik. Akik önértékelési zavarukban, kisebbségi érzésükben állandóan másokhoz méricskélik magukat, mert csak így képesek valamiféle helyet elfoglalni a teremtésben. Fényesen bebizonyítja ez az ügy továbbá, hogy a szocializmus elmúlt ugyan, de az egyenl?sít? gondolat a virágkorát éri. Sokan tényleg azt hiszik, hogy ?k is tudnának zenélni (sportolni, futballozni, országot vezetni stb.), merthogy az olyan könny?, de arra a zavarba ejt? kérdésre, hogy akkor miért nem csinálják, miért csak pofáznak róla, már hallgatás a válasz. Végezetül jól jelzi az Artisjus-ügy, hogy jeles embereket, nagyszer? honfitársainkat, akiket tisztelet illet munkásságukért, képtelenek vagyunk az értékükön mérni. Ahelyett, hogy örülnénk ennek a kis gyorssegélynek, és azt mondanánk, nagyszer?, igazán járt nekik, átkokat szórunk rájuk és az égre már napok óta.

Ezek volnánk mi? Nem hiszem. Mégsem haszontalan újra és újra rámutatni a hét f?b?n közül az egyik legvisszataszítóbbra: az irigységre. Amelynek *Széchenyi István* – a hiúság, a szalmat?z és a restség mellett – nemzetkaraktert torzító szerepet tulajdonít. Néha olyan jó volna azt hinni, tévedett. Csakhogy az önáltatás is b?n, inkább nézzünk szembe a realitásokkal. Egyet megtehetünk: mi magunk nem leszünk ilyenek, megpróbáljuk felfedezni és kiigazítani a hibáinkat, kivonjuk magunkat a nagy össznemzeti üvöltözésb?l, és inkább a lényeges dolgokra összpontosítunk.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló